

AMICULU SCÓLEI

fóia pentru naintarea invetiamentului si a educatiunei la Romani.

Ese in tóta Sambat'a. — Pretiulu abonamentului pentru provinciile austriace: pe anu 4 fior., pe siése luni 2 fior. 25 cr., pe trei luni 1 fior., 25 cr.; — éra pentru Romani'a: pe anu 30 piastrii (lei) si pe semestru 16 piastrii. — Pentru inseratiuni se vor respunde 5 cr. de serie. — Abonarea se face la postele e. r. si pela DD. corespondinti.

Despre invetiatur'a publica.

Dreptulu si folósele ei.

Astadi si paganii barbari striga: scóle!

G. Barbu. 1838.

X.

Se pare, dupa tóta probabilitatea, ca invetiatur'a nostra publica, ca educatiunea nostra morale si politica, a continuatu a fi in totu cursulu seculului alu 18-le, acea descrisa de principale Dimitru Cantemiru. Cu deosebire ca de la unu timpu incóce, limb'a slavóna cadiuse in deseverisita parasire. La ordinea dilei, in biserice, in pretorie, in scóle, si salóne remasese suverana si autoocrata limb'a gréca. Dela unu timpu inse vedemu, din deosebitele documente oficiale ale secului trecutu, ca se dá limbei latine o mare importantia, introducundu-se si prin scóle cá trebuitória „spre intielegerea pravileloru,” „... si spre indreptarea si impodobirea limbieru moldovenesci.”¹⁾

Vrendu a fi drepti, trebuie se marturim ca au fostu unii dintre dominii fanarioti, cari au datu scóleloru o atentiune ce nu se pote dice ca este fara óre care înse nnetate, de si efectele atarorù imbunetatirì erau fatali limbieru, fatali na ionalitatii romane.

Celu d'antaiu dintre fanarioti care se ocupă de scóle fù domnulu Grigorie Ghica, care prin tr'unu crisovu alu séu din 1748, infiintà pafru scóle in Iasi, cu patru dascalii pentru

limb'a elina, gréca moderna, slavóna si romana, platiti de statu astu-feliu: lei.

360	dascalulu celu mare de elinesce,
120	" alu douile.
130	" de slavonesce si
100	" romanesce.

De asemene mai infiintà cate o scóla slavóna si romana pe lenga cele trei episcopie ale tierei, Romanu, Husi si Redeuti. Pe lenga fia-care din aceste scóle, se aflá unu institutu pentru copii seraci, cari erau tienuti pe compta statului cu nutritura, carti si imbracaminte.¹⁾ Grigorie Ghica, a pusu fundamentele unei sisteme scolarie, in giurulu careia vomu vedea s'aui invirtitul toti sucesorii sei.

Domnulu Ioanu Teodoru Calimacu VVd, (1759), reinfiintà in Botosani o scóla ce fusese si mai nainte, numì dascalu, cu léfa 20 lei pe anu, platiti de vorniculu de Botosani, se acórda scólei si invetiatoriului mai multe scutintie si privilegie, fara a se mentiu a limb'a si obiectele ce erau a se inveti a.²⁾

Unu altu Grigorie Ghica (1765) infiintéza o noua scóla grecésca in Monastirea Mavromodulu din Galati dupa staru nt'a si rugamintea negotiatorilor de acolo, puind-o suptu epitropi'a mai multoru din boiarii si negotiatorii acelui orasius. Elinomania era in apogeu ei. Totu ce se facea, nu potea se fia de catu antironiu.³⁾ Dar' terminulu suferintielor se apropia, seculul alu XVIII. era catra finele lui, romanii cei buni incepusera a vedé prepasti a catra care mergu neigandu totu ce era româ-

¹⁾ Vedi anafor'a mitropolitului Iacobu, (renumit u tre romani), pagin. 12 a tom. III alu uricariulu D. T. Co-dreseu.

²⁾ Uricariulu, tom. I, pag. 58.

³⁾ Ibid. tom II, pag. 51.

³⁾ Uricariulu, tom. I, pag. 113.

nescu pentru elinismu; simptome de latinitate, simptome neieritate pentru atunci, incepura a se aratá. Ceva mai multu, in nisce timpi asiá grei, pentru natiunalitatea romana, s'au gasit barbati cari au denuntiatu, in facia tierei si a domnului, pe dascalii greci, de insielatori, de necapabili, de ruginiti in rutina de a invetiá liter'a ér' nu spiritulu cartii, carii invétia pe copii „că papagalii de rostu.“ tiindu-i „in gramicata cate „diece si doui-spre-diece ani.“ Unul din acestia fù mitropolitulu Iacobu Stamati.

Abusulu superficialitatea si pedantismulu dascaliloru greci ajunsese a fi de nesuferitu. Nemultiamirea si strigatulu generale resbatuse pana 'n palatulu domnescu. Domnulu epocei, se otarì se numésca o comisiune cercetatória, spre descoperirea adeverului si propunerea im bunetatiilor ce aru fi trebuitórie. Capulu acestei comisiuni, fù mitropolitulu Iacobu Stamati, acelu ce a pastoritu Moldova de la 1792 pana la 1803. Elu este unul din capii cei mai insennati ai bisericei nóstse, si e cunoscutu romaniloru prin cuviósele si patrioticele lui fapte, că adeveratu crestinu si bunu romanu.¹⁾

Comisiunea se adunà la mitropolia, facù cercetarile sale si supuse resultatulu la cunoșinti'a domnului, prin tr'o anafora care de si a strabatutu pana la noi, dara este foradata, (ea se pastréza in originale in archiv'a ministreriu cultelor din Iasi); de aceea nici ne potemu pronuntiá catra care domnu se adresà; caci de la 1792—1803, catu a pastoritu Iacobu in Moldova, s'au petrecutu cinci domni fanarioti, anume: Michael Sutiu (1793); Alecsandru Calimachi, (1785); Constantiu Ipsilante (1799); Alessandru Sutiu (1801); si Alecsandru Muruzi (1802). Totu ce potemu díce dar' e ca acestu documentu este unul din cele mai interesanti ale seclului fanariotiloru, atatu din punctulu de vedere istoricu, catu si scolariu; elu este unu adeveratu actu de acusatiune pentru sistem'a pedantésca si vitiósa a greciloru; acusatiune pentru persoane, pentru programa, pentru totu. Prin acestu raportu, mitropolitulu Iacobu dovedesce ca elu posiedea o invetiatura si o eruditiu exemplaria. Omulu practicu, dupa ce arata vitiele, elu arata si im bunetatiile ce erau de introdusu. Elu recomenda sistem'a profesoriloru academiei dela

Ghetinga. Elu discuta teoriele diferitiloru autori ai clasicitatii eline, francese si latine; se pronuntia pentru o sistema mai ratiunale, condamnandu invetiatur'a pe de rostu „prin care se insarcinéza, díce elu, mintea copiiloru pruncindu-le acele numai date loru se cetésca si că papagalii se le invetie de rostu, nemica cu totulu sciindu séu intielegundu din cele ce invétia, din care pricina mai si dicece si doispre-dieze ani imbetranescu in gramatica uenicii, in vreme candu némurile Europei, totu acésta limba macaru desi le este straina, dar' ca pre una ce le este fórté trebuitória, atatu mai cu lesnire o invétia de catu noi, in catu in cinci ani, pre cei mai adunci singrafi, prè cu amenuntulu i intielegu.“

Mitropolitulu incheia cerendu că se se puia in scóelele Moldovei, urmatóriele obiecte:

Gramatic'a. — Mitii lui Esopu. — Sciintele desvoltatórie intielegerei copilului.

Ortografi'a. — Limb'a elina. — Limb'a francese. — Limb'a latina, că neaperata pentru invetiatur'a legiloru, si inca si spre „indreptarea si impodobirea limbei moldovenesci.“ — Drep-tulu. — Geometri'a séu inginari'a predata in limb'a francese pana candu se va poté invetiá in limb'a natiunale. — Mitropolitulu Iacobu motivéza trebuinti'a acestei clase pe consideran-tiele ca Moldovanii n'au altu mestesiugu de catu lucrarea pamentului care-i hrancesce, din care pricina resarú si cele din tóte dilele sfedi si judecati pentru otariele mosieloru... dreptu aceea au trebuintia de unu otarnicu dupa mestesiugu.¹⁾

Suntemu fórté incredintiati ca planulu acestei academie, precum o numesce veneratulu Iacobu mitropolitu, nu trebuie se fi placutu de locu domnului fanariotu caci nu lumiń'a, nu progresulu, nu radicarea natiunalitatii romane erá in intentiunea acestrou sclavi incoronati ci intunecimea si perderea ei cu deseversire. Candu acésta programma ar' fi fostu primita si pusa in lucrare, invetiaturele din tiéra s'aru fi fostu intorsu la vechi'a loru splendóre, ér' seclulu alu 19-lea nu ne-ar' fi gasit in profund'a imnorantia in care ne afla. Dar' nu erá datu fanariotului a reaprinde in Romani'a facili'a lumi-nei intelectuale pe care o stinsese insusi elu. Alti ómeni si alti timpi avea a se insarciná cu acésta gloriósa munca.

¹⁾ Vedi biografi'a lui publicata de d. M. Cogalnicianu in Romania literaria Nr. 2, 3 si 5.

¹⁾ Uricariulu, Tom. III. pag. 12.

Moldavia a intrat în secolul al XIX-lea o scăola principale în Iași, cu cate una în Focșani, Barladu, Galați și Chisinau; deosebitu cate o alta scăola pe lenga episcopiele de Romanu și Husi; era catu pentru cele-lalte terguri din tiéra, dice unu chrisovu alu lui Aleșandru Muruzi VVd. datatu de la 21. Maiu 1803, „se fia unde se va intemplă.“¹⁾ Ne lipescu ori-ce notiuni statistice, pentru că se ne potem orienta daca au mai esistat scăole publice sau private, si prin alte localitati, preste acele ce am mentiunat, si ce obiecte se propuneau? Totu ce scim este ca pretotindine se invetă romanesce și grecesce. Romanescă se încheia în ceaslovu și psaltire; grecescă în papagalisarea pe de rostă a catoru-va pasage din Omeru, Tucidide sau alti autori greci, octoichulu și psaltirea.²⁾ Daca tenerulu era de o familie mai alăsa și-si potea luă unu dascalu în casa, se necagiă două ani întregi cu alfabetulu, octoichulu, și nu mai scim ce, fară că se ajunga la nimicu altu. Daca intră în vr'unu pensionatu grecescu, precum era la 1824 alu parintelui Singelui și alu lui Ciriacu, tenerulu era silitu a urmă metodului obișnuitu de secole, adeca d'a invetă trei ani întregi gramatică, d'a traduce de rostă din elenica . . . fabulele lui Esopu, cuventulu săntului Ioan gura de auru pentru inchinatiune, epistolariulu lui Sinesie și ceva din Tucidide. Cursulu de invetătura se încheia cu Demostene, Sofocle, Euriipide și Omeru. Aceste metode, aceste pensionate, era singurele isvōre de invetătura în Moldova pe la anul 1824, caci tōte scăolele bune sau rele, fundate de romani și greci perira la 1821 cu celu de pe urma domnului fanariotu Michael Sutiu. Pana la 1828, Moldavia fă lipsita cu totulu de scăole.³⁾

Nu fă asiă și în tiéra romanescă. Aicea, înce de pe la 1818, înfloră colegiulu St. Sava fundat pe ruinele fumeganti ale monastirii cu asemenea numire, de nemuritoriul Georgiu Lazaru, originariu din Transilvania și pe care istoria nălu represinta facundu pentru invetătură și limbă romanescă, ceea ce facă și Radu

Negru cu Bogdan Dragosiu cu a dō'a a loru descalecare pentru naționalitatea romana. Si unii, si altii ne-au venit din Ardeal, acăsta perpetua scăola și citadela a naționalitatii noastre. În adeveru Transilvania poate fi mandra, de servitele ce a facutu găintii romane în toti timpii. Ea singura are onoreea de a fi tienutu susu și tare steagulu luminarii noastre naționale în secolul trecutu. Pre cindu în tōte laturile României predomnă înfloriciul celu mai profundu, în Transilvania se sadi fabrică luminei care era destinată a reînsuflăti intregulu corpu alu recitei Românie. Pe cindu dincéoe de Carpați nu mai există de catu cate-va buchernite grecesci, dincolo înfloră scăolele din Blasius, Bistriția și alte scăole romane din cari esă Sinaiai, Maiorescii, Micii, Cicindelii, Iorgovicii și alti atatia corifei ai neamului romanescu.¹⁾ Astă-feliu, precum după trecerea navalelor barbare, colonistii romani, veniti de pește munti, anunță liniscea și reimpoporă tirmurii Dunării, înflințează corpulu politicu alu României, de asemenea Georgiu Lazaru și ai lui, veniti totu de pește munti; asemenea unor eureubei ce se arata după o grozava vigelia, anunță trecerea secolului nefastu alu fanariotilor, și punu cea d'antaiu temelia a reedificarii cadiutelor scăole romanesce, introducă în ele cultulu limbei naționale, începu a predă și tōte sciintiele românesce; prin urmare facu se mai resune odata în orechi'a romanului organulu armoniosu alu străbunilor sei. Această fă o adeverata revoluție. Acentele dulci ale frumosiei noastre limbe destăpta în romani jalea gloriei trecute, dorulu maririi și alu progresului. Ei se punu pe invetături, se punu pe lucru, și ceea ce avemua astădi, o datorim, în mare parte, luminelor cari ne-au venit din Ardeal. Restatori înclinându-se domniele pamintene, ele trebuia se urmeze impulsioniile date de scăola lui Georgiu Lazaru, o nobile emulatiune se aprinde între romani. Grigore Ghica, în Valachia, Ioanu Sturza în Moldavia intemeiază sau redeschidu colegiele din Bucurescă și Craiova, gimnasiul din Iași, din Vasilianu, în monastirea Trei-Ierarhilor.²⁾ Alte scăole naționale începusera

¹⁾ Uricariulu, Tom. III. pag. 22.

²⁾ Vedi în: Pecatele tineretilor de d. K. Negru, articulul cumu am invetătura romanescă.

³⁾ Vedi vieti'a lui A. Hrisovergi poetulu, (scrisă de d. M. Cor galnicianu, Iași, cantora foiei setesci, 1843); ea se află pusă în capulu poesielor acestui nefericit tineru perdută în flórea vîrstei.

¹⁾ Biografia lui George Sinesi, dela începutul cronicei sale, de d. A. Trebon. Laurianu.

²⁾ Oficiul lui Ionita Sturza vd. prin care intăresce anafără mitropolitului Veniamin și a boiarilor epitropi ai scăolelor naționale ale Moldovei, pentru deschiderea unei scăole normale și a unei gimnasii în monas. Trei-Ierarhi

a se înființă, românii caleau cu mare incredere pe calea viitorului, dar' . . . resbelul din 1828 irumpe între turci și muscali, cu totă furie și calamitatile lui; România încercă să răsătră sărăcia de a fi teatrul duelurilor ce să dă aceste două imperii. Unu nuor de fum și prafu ne acoperă, sangele curge din ranele tierei; ori ce speranță, ori ce înaintare înțează. Nu se mai aude de catu cîineanitulu ar-melor, bubuitulu tunului. În fine trecu și fortuna acăstă. Aleșandru Ghica se numește domnul în Bucurescă, Mihaiu Sturza în Iași.

Suntemu în anul 1834.

Sub acești domni, ce e dreptu scările au luat o desvoltare însemnată. În tiără românescă, se imbu-natără colegiurile și înființate, se înființă și multe scările lanchastrice și complimentare în Bucurescă și Craiova; se înființă și multe scările lanchastrice în orașele rezidențiale ale județelor; se înființă și multe scările sute de scările satescă. În Moldavia, guvernul lui Mihaiu Sturza, pune scările în poziție de a îndestula totă trebuintele tierei. Pe lângă gimnasiul Vasilianu, pe lângă colegiul din Iași și scările tienutale fundate cu punerea în lucrare a regulamentului organiciu, Mihaiu Sturza a mai înzestrat și cu scările de ingineria civilă, scările de pictură, scările de fete, institutul de artă și meserii, internatul de lângă colegiu, în fine, academia cu trei facultăți de filosofie, de drept și teologie, predată acăstă din urmă în seminariul din Socola. Înăduse incaperi au fost destinate pentru aceste scările, care fura declarate de perpetue proprietăți ale scărilor prin crisovalu domnescu din 8. Noemv. 1840. Acești crisovalu mai intaresc și consanțiesc totă legiuiri și privilegiile eredite scărilor și profesorilor de către deosebitii domni și guverna-tori dela Vasilie Lupulu pana la regulamentu. „Ar' fi a fi necredintiosu adeverului, dice raportul oficialu, căruia datorim aceste din urmă notiuni, ar' fi a gresi dreptății, dacă sub-scrisul n'ar' marturisi că domnul Mihaiu Sturza a facut unu actu mare și naționalu organizându scările pe o baza atât de internă. Înse-

dupa cati-va ani de existență, în care scările au produs roduri, care astăzi se recunoscu, și care mai presupune de tot, au avut meritul de a deștepta simțiul naționalu,¹⁾ același mană care a organizat aceste scările, a subscrisu și desorganisarea lor. În 1846 și 1847, spaimantat de progresul scărilor, de ideile naționale și liberale, care-și asediasea focalul în scările, și care prevestea evenimentele din 1848 d-lu Mihaiu Sturza, sub cuvântul ca scările nu respundeau la asteptările sale, și la trebuintele tierei, foră a se uită la greutatile începutului, sub pretestul de a le îmbunătăți, a desființat partea cea mai activă din aceste scările; învietiamentul superioru, și ce este mai condamnatiblu, a îsgonit pana și limbă națională din învietiamentul secundară.²⁾

Urmă apoi ocupatiunea rusă din 1848. În această nefericita invaziune, nimine n'au suferit mai multă de catu scările, de catu omenești de bine și de semni naționalu, carii tieneau la densele, prin urmare la luminarea poporului român. Cea antaia trebă a Muscalilor, după coprinderea tierei, fă d'a preface scările înalte, secundare și satescă în grăduri de cai și spitale militare, caci de acolo îvoră semniul viitoriei mariri a poporului român. Însusi colegiul St. Sava n'a fostu scutit de această infama profanare. Elu a fostu implutu cu bolnavi; și acolo unde odiniora gasia unu eco numai santulu resunetul alu idiomei dulci a colonilor lui Traianu, acolo unde Lazaru aprinsese cea antaia scanteia a redeschepării limbii și a demnității romane. acolo unde musele naționale și-asediasea focalul lor, vai! clocotea și bolborosea acuma accentuale selbatice ale barbarilor dela Camcetca și Uralu.

Dar' se simu drepti. Muscalii nu uriau învietiatură, ei nu voiau că românii se remana ignoranti, ci ei doreau, și lucrau spre aceea, că românii se nu învietie în tiără cu bani și foră bani, românescă, ci se învietie . . . în Rusia gratisu . . . pe contul tiarului; în Petersburgu era nu în Iași și Bucurescă. Rusia nu voia să văde românii verdi că stejarulu, ci Crapusnoi. Ea privea, din capulu locului, cu ochi rei progresul scăr-

este cu data din 28. Marte 1828. În scără avea a se învieti: limbă românescă cu gramatică, caligrafie, catechismul, aritmetică și alte învietiuri începătorie. Cursul doi ani. — La gimnasiu era patru ani. Se învietă limbă latină, că mama a limbii noastre; era românescă: religio-ne, filosofie, biografie, logica, retorică, poesie, istorie, matematică, morale, economie și pămentescă și politică, istorie naturală și archeologie. Profesorii erau: Ieronimul Constantiniu, Iereul Ioan, Vasile Fabian, George Seulescu, G. Asaki. Uricariulu, tom. III. pag. 30—37.

¹⁾ Avisul celor ce crede că și potu forma copii, că se poate învieti numai în strainatate, și în tiără nu . . . Cunoscem omenești carii au făcutu din academie de Iași și colegiul St. Sava, și carii pentru cunoștințe speciale și patriotismu nu cedeză multoru ce au învietiatu în strainatate.

²⁾ Vedi raportul facutu către domnul de D. M. Cogălniceanu, că ministru de națională și ad-interimă la culte și instruc-tiunea publică, sub Nr. 13,794 din 16. Octombrie 1860, prin care propune înființarea universitatii de Iași.

leloru nóstre. Ea facù din tempu tóte putintiòsele ei spre a-lu impedecá. Mai antaiu incepù cu ademaniri; ¹⁾ apoi urmà cu amenintari, si in fine incheia cu barbaria din 1848.

Domnii conventiunii de Balta-Limanu, Grigorie Ghica si Barbu Stirbei, aflara scóelele si tiér'a in starea deplorabila, pe care toti o scimu. In catu despre Stirbei: scóelele au avut pucinu a se laudá sub domni'a lui. Onórea de a fi redusu scóelele din tiér'a romanésca mancaru in vechi'a loru stare, de a fi redeschis scóelele satesci, cu deseversire ruinate in cei siepte ani de domnire si ocupatiuni straine, fù totu a lui Alesandru Ghica, antaiulu domnu regulamentaru si locotenentu domnescu in 1856—58. Cu totalu din contra au mersu lucrurile in Moldova; Grigorie Ghica, fara a se uitá la inriuririle straine, „fara a se ingrigí de prepusurile din afara, dice acel'asi raportu, inriuriri la care crá siguru de a se espune, acestu domnu au avut curagiu si anima de a voi reorganisarea scóelor pe o scara mai larga si mai progresista. In adeveru, o comisiune compusa din barbatii cei mai eminenti ai Moldovei, fù numita de Gr. Ghica indata dupa suirea sa pe tronu, spre a se ocupá cu reorganisarea scóelor. Laudabilulu si patrioticul resultatul alu acestei comisiuni, supuindu-se domnului, si incuvintiandu-se de divanulu ad-hoc, au devenit u legea organica a instructiunei publice. Anul. 1851.

Celu mai mare meritu alu acestei legi este ca basa sa este progresista in tota poterea cuventului. Acésta lege prevede tóte ramurile inveniatamentului publicu, le indestuléza, si apoi dà potintia fiacarei din ele de a se perfectiuná dupa trebuintia. ²⁾

Astu-felu este calificarea legei din 1851. Si esperiint'a a doveditu ca acésta calificare nu fù gresita, caci Moldavia in deceniul trecutu, a culesu mari beneficii pe urma ei. Audim acuma ca noulu consiliu scolaru se occupa de reorganisarea scóelor. Ar' fi de dorit u că consiliul se iee de baza in lucrurile sale a-cestu regulamentu că singur'a lege sistematica si liberala ce avemu pana acuma; si mai pre susu de tóte,

acésta lege are drepturi la recunoscintia romaniloru din dòue puncte de privire: 1-iu pentru ca emana de la domnulu Grigorie Ghica, acelu ce pre catu i-a fostu in potintia, a reversatu, cu mana plina, binele in tiér'a sa; — elu a datu seraciloru si orfaniloru pana si casa parintiésca; — si alu 2-le pentru ca recunósce si proclama in chipui celu mai solemnu necesitatea insiintia-rei scóelor satesci, bas'a intregei sisteme de inveniatura, intr'unu statu civilisatu, inceputulu totuloru incepaturilor. Se stricamu ce e reu, ér' bunulu se-lu lasamu. Póte ca singurulu bunn ce ne a remasu din trecutulu regulamentaru, este aeésta lege. S'o respectam dara. Ér' daca este s'o revisuimus, s'o revisuimus astu-felu incat u generósele ei principii, expresiune doiósa dupa inveniatur'a generatiunnei din 1848, se gasesc in generaliunea de astazi unu eco poternicu, o desvoltare ceruta de progresulu timpului, unu fociularu plin de sentimentulu unei nobile simpatii. Pregresulu si viitoréa marire, unire si ridicare a némului romanescu, depindu dela inveniaturi. Se nu uite cei ce suntu competiti a sci. Cei ce trece pe la potere, si se atingu de electric'a corda a instructiunei publice, se fia bine sciutu ca se atingu de unu lucru santu. Viitorulu are se céra séma ori cui de reulu ce va fi facutu in materi'a acésta de inalta insemnata. In lume, in state, in societati, suntu positiuni, dupre care cineva este respondietoriu si despre binele ce a potutu face si nu l'a facutu. Legea morala, la care toti suntu supusi fora exceptiune, istoria, viitorulu, suntu codicii ce judeca si pedepsescu atari pecate mortale, fara indulgintia. Ferice de guvernatorulu, de omulu de statu, pentru care popululu va dice inaintea lui d-dieu si a consciintii sale: Dà-i domne bine, caci si elu ne-a datu lumin'a si inveniatur'a! . . .

Istoria va pastrá cu santenia numele totuloru maiorilor uceritori că Alesandru, ca Cesaru, ca Napoleonu si altii; dar' omenirea va repetá cu dragoste si recunoscintia numai pe ale aceloru barbati carii că Pericle, Augustu, Franciscu X., Ludovicu XIV. au protegiat artile, sciintiele si civilisatiunea, că pe ale unoru adeverati facatori de bine ai ei. Se simu bine creditinti ca daca Grigorie Ghica vod'a va aflá chiaru inaintea judecatorului crescu, apoi acésta o va datorí elu binefacerilor ce a facutu, si mai pre susu de tóte cronicile lui Sinkai si legei pentru inveniatura, cu care a inzestrat u Moldova si natiunea romana in genere. I. M.

(„Romanulu“).

¹⁾ Vedi publicatiunea epitropiei inveniaturilor publice din Iasi, esita in Nr. 100 alu Albinei Romanesci, din 19. Decembrie 1846, prin care se aduce la cunoascintia publica, nepretiuitulu charu, reversatu asupra principatelor, de M. S. rusescu, protectorulu loru, prin invoarea data filioru boeriloru nostri de a inveniat legile in scóla de St. Petersburgu. Mari prerogative se fagaduea celoru ce voru veni in tiéra cu atestaturi muscalesci. Éta directiunea ce voia se dee Rusia inveniatureloru nóstre, perfectiunari studiiloru nóstre in strainetate. La Camcetca ér nu la Roma.

²⁾ Test. of. dupa rap. cit.

Ceva despre scóelele populare.

De lenga calea Ardelenilor (?) in 1. Novembre 1862.

(Capetu.)

Se vedemu in urma si: c) unele trasuri din viéti'a sociala a docintelui. Viéti'a sociala a docintelui, inca are mare influintă, spre progresarea scóelor popolare, ca unde docintele in famili'a sa, cu poporulu si cu societatile mai nalte duce o viéti'a acomodata, armonica si dupa regulele crescerei estetice intocmita, acolo de regula si scól'a e in flóre, — Si asiá viéti'a sociala a docintelui o facu acese trei: famili'a, poporulu, si sociatatile mai nalte.

a) Ce se atinge de famili'a sa, nu se pote din destulu recomandá docintiloru precautiune la celu dantaiu pasiu spre viéti'a sociala, ca aevea, acia, pre carea o alege de consózia vietii sale se nu o caute numai cu ochi trupesci, si cu anima iubitoré de interesu, fara mai cu sam'a cu ochi susfletesci se o privésca, se cugete ca cu dens'a are de a pasi in lume, si a invetiúi amendoi dupa caracterulu unui docinte. Se nu cugete docintii nostri ca e lesne a face din prostu cu minte; mai usioru se intempla din contra. In tempulu modernu, sum convinsu ca avemu destule romancutie crescute dupa cerinti'a tempului, si docintii nu voru fi constrinsi a luá pre feta lui badea Ivan, pentru ca are niscari taleri la grumazi, séu e din satu unde d. e. voesce mirele de docente a se incuibá, si cu stricarea altuia, prin influintă lui badea Ivan, care e neamu cu pop'a, cu judele, si e bocotanulu celu d'antaiu in satu; potu, dicu, docintii se-si aléga asiá persóne, care se le faca onóre, si cas'a si tóta famili'a vediuta. Si pentru acést'a dorescu cá se nu se supere coconitiele din Lipova si Lugosiu pe mine, ca eu pre docenti nici de catu nu-i indreptu catra dloru, sciu eu bine ca dloru n'au chiamare la satu, dar' se voru aflá si asiá coconitie romane adeveratu, care cugetandu ca ea cá invetiatoré, mai multu pote fvlosí némului, de catu ca va fi consot'i'a unui cu guleru de auru, si se voru plecá a dá man'a docintiloru nostri. Si intru adeveru nu se pote spune folosulu ce-lu pote aduce crescerea cea buna si moderna a sotiei docentelui in Poprea. Ea e crescuta d. e. a-si tiené cas'a in curatienia exemplara, a pregatí vestminte cu coseturi frumóse a pregeati feliurite mancari gustiose, a plantá gradine cu totu feliulu de legumi folositóre, cu flori miro-

sítore, si altele, éra sermanele tierene, se le vedí cum se aduna in pregiurulu ei, cum o binecuvantă pentru desteritatea ei, cum ceru suaturi in ramurile economice, despre coseturi, ferturi, si despre producέlea feliuriteloru legume si flori mai nobile, de unde apoi si respectulu celu mai mare trage asupra casei sale. Déca de alta parte are crescere moderna, fiii si ficele, asemenea a se cresc se silesce ba inca mai susu, si de multe ori ea e caus'a ca docentii cresc din fiii sei, advocati, medici, tecnici, teologi, etc. prin urmare, catu folosu are natiunea intréga déca docentii se casatorescu bine. — Se punemu ca docentele nostru dà man'a cu Ilencutia lui badea Ivan, carea mai departe de opregu nu scie; cum va tiené aceea cas'a docentelui, cum va infrumusetiá gradin'a, ce i va scí ferbe, cum i va cresc pruncii? de buna séma prostesce, precum e si domni'a sa crescuta, nici potemu asceptá mai multu. Cele mai multe dascalitie de aceste, apoi déca potu imitá ca maimutiele cate ceva de dómne ajuta, dar' apoi cu atata suntu mai rele, cu catu vinu in presupunere ca sciu ceva, ne avendu adeverata crescere. Asiá dara, consot'i'a docentelui se le crescuta dupa cerinti'a tempului modernu, si se aiba acele virtuti crestinesci, printrare se servésca de icóna altoru femei, si docentele de chilinu grigésca de famili'a sa, cá in lucrurilei altora se nu se mestece, sot'i'a se nuse tienă nici pré sloboda, nici se se tienă sumétia de catra ele, mai cu séma de lingusitoré si portatóre de minciuni se se ferésca, catra cele care voru dorí a invetiá dela dens'a coseturi plantari de flori si legumi magalese, tinerea casei si ferturi mai rasinate, se fia gata spre servire. — Pruncii de chilinu se si-i crésca bine si crestinesce, in unu cuventu, cu famili'a sa asiá se traésca in lume, cá de catra toti se fia respectatu, éra nu de bătjocura.

b) Adóu'a óra vine in mai de aprópe atingere cu poporulu. Ce se atinge de poporu, care in plecarile sale e forte simplu, de multe ori si pré rafinatu, aci bunu, aci reu, asiá catu dela desteritatea docentelui aterna, cá poporulu in privinti'a lui se sia séu bunu séu reu. „*Rusticus te ungit rusticus te pungit*“ dice proverbialu, si cu acést'a nu voescu nici de catu a afirmá ca poporulu e reu in sine, fara noi prin portarea nostra lu-scandalisamu, lu-facemus reu. Poporulu te unge candu meritezi, si te impunge candu érasi meritezi in simplicitatea sa. A trai

inse cu poporulu in sfasiere, in ura, si a nu pazi cu elu ecvilibriulu armoniei, aduce cele mai triste urmari, si trage dupa sine o pedeca mare in prosperitatea scolastica, dreptu aceea docintele se aiba grige impunatoré de a traí bine cu poporulu, si óre cum intielegu docentii nostri acésta propositiune? dóra a hé cu elu in birtu, a se luá pre dupa capu la ospetie, pre la comendari, si prasnice? a se intielcge cu elu in slabitiunile sale, in reputatle seu si in crimele sale, a-lu agitá la isbanda, a-lu laudá de facia, si a-lu defaimá de dosu? pe asta cale se pote castigá stimatiunea poporului? de parte se fia. Se aiba docentii pacientia a-mi lege urmatorele citatiuni dupa didactic'a generala:

1. Se-si tienă naintea ochiloru devis'a, ca elu că docintele intru tóte are de a fi exemplu bunu si edificatoriu naintea poporului, din acestu punctu purcediendu:

2. Se implinescă cu acuréteția si fidelitate tóte obligamintele sale de docinte si cantoru.

3. Se fia catra scolari — cari suntu pruncii poporului — dreptu, asemenea tractandu cu cei mai seraci că cu cei mai avuti, cu cei mai vadiuti că cu cei mai de diosu.

4. Catra toti membruii comunitatii se fia cu placere, preocupatoriu si amatoriu de ómeni; se se ferésca de arogantia de care multi docenti patimescu, se se ferésca de sumeti'a, carea impinge dela sine tóte, ba si cele mai bune proprietati le intuneca.

5. Sciinti'a carea elu o posiede in mai mare gradu in comunitate, se nu o ascunda, dar' nici neprovocatul seu fora de lipsa se lovësca cu ea că cu bot'a in balta ca asiá pe dreptu i se dau epitetele de falosia si vanitate. —

6. Se duca o viétia trédia, si se nu cuteze a se imbetá, cu atatu mai vertosu locuri rele a cercetá, ca aceste nunumai ca tragu dupa sine triste urmari rele, fora si in sine suntu rele.

7. Si umbr'a interesului propriu se o incungiure.

8. Si in scóla, si afora de scóla, si in beserica si afara de beserica, si la pomeni, si la ceva petreceri de e chiamatu, si ori unde, unde vine in atingere cu poporulu, portarea se-i fia morală si esemplatóre.

c) Éra in urma se vorbimu ceva si despre societatatile mai nalte, — Docentii suntu detori si pentru vedi'a oficiului loru, dar' si pentru perfectiunarea loru a-si castigá intrare in case mai mari, mai nobile de catu a loru, si a-si castigá apretiuirea loru si a familiiei loru. Capaci spre acést'a i va face sciinti'a,

desteritatea, portarea solida din afora, si caracterulu nepetatu. Aceste tóte se potu castigá prin studiare. Studiare — carea in scóla déca-si iá numai inceputulu reu — tiene pana la mormentu. Se nu gugete docentii, ca absolvandu studiile prescrise, au finit tóta studiare, si ca acum suntu „non plus ultra“, ci se edifice mai departe. Cunosciinti'a lumii, amblarea intre ómeni, nu o pote studiá nime in scóla, intru acéste se perfectiunéza omulu pasindu in lume. Lasandu aceea, ce docentele celu zelosu nu dă uitarei: didactic'a, metodic'a si pedagogi'a, pe langa acésta spre perfectiunarea sa studiare si mai departe d. e. istori'a lumii, geografi'a cunosciinti'a celor mai delipsa limbi ale patriei, intemplerile si evenimentele din lume, prin legerea foiloru nationale, si porterea modesta in societati prin studiare asiá numiteloru opuri „Galantomuri.“ Tóte acéste voru contribui forte multa la acea, că docentii nostri se fia bine primiti in societati mai civilisate. Se punemu inse ca docentii nostri, dupa ce au terminat preparandi'a, mai antau se casatorescu cu Ilencutia lui badea Ivanu, dupa aceea se apuca numai esclusive de plugu, de sapa si de toporu, ca-lu silesce Ilencutia dupa cum a vediut pe tataseu lucrandu, de carte seuita, necum se cetésca foile nationale, nici cea mai de lipsa — si cea mai estina — fóia scolastica Amiculu Scólei nu o prenumera si nu o cetescu, degeneréza pana la prostia, apoi cum se se perfectiuneze? cum se fis bine primiti, in societati mai civilisate? nu dicu ca docintele se siéda numai langa studiu fara nici unu scopu, se se ingrigiesca si de starea materiala a-si-o imbunatatì, pentru aceea plugaritulu, gradinaritulu, stuparitulu etc. suntu fórté recomandabile care cultivandule dupa studiile economice, inca lu voru recomendá societatilor civilisate. Inse care numai de economia grigiesce, si si aceea o mánipuléza catu de reu, éra de studii nu-i pasa, acel'a in societati e fórté reu primitu, pentru ca déca se duce undeva, seu stà că unu trunchiu ne vorbindu nimica, seu prin vorbirea sa vétema alte autoritati, seu se face de risu naintea altor'a. Unu docinte neversatu, déca intre in vre o casa mai nobile, nu scie compliminte oneste se faca, se uita cu ochii in tóte laturile, seu siede că lemnulu ne vorbindu nimica, seu de e mai incrediutu ambla prin case, fluera, tóte scrierile, cartile le deschide ceteresce in ele, cugetandu ca asiá se cuvine —

care lucru e forte nesuferitoriu. — Eu nu potu despretiu pre unu omu mai tare, de catu candu vine la mine, apoi budulue prin töte cartile si astépta cá eu se verbescu cu elu, nu elu cu mine. Dela unu tieranu nu iá omulu in nume de reu orice erore in contra galanteriei, inse dela unu docinte aprehendieza fia care modesti'a, solidaritatea si cariinti'a. Aceste de asta data fia de ajunsu.

Aceste suntu observatiunile mele in privinti'a scóleloru populare, si la acést'a nimicu m'a indemnatu alt'a de catu dorinti'a de a vedé scóelele nóstre in flóre, si de a sustiené onórea docintiloru, éra prin ei si a natiunei intregi. Primésca dara stimatii nostri docenti aceste dela mine cá dela

unu amicu alu invetiatoriloru.

Ordinatiuni.

Nr. 978 1862.

On. in Christosu Frate!

De comunu constatatu lucru e, ca temeiulu celu de capetenia, pe care nemidilocitu se razima, si dela care depinde bun'a stare a unui poporu séu natiune atatu ceea materiala, catu si ceea intelectuala e educatiunea lui in sciintie literarie, in arti séu maestrii de totu ramulu, si de töta specialitatea; éra aceea inca e asiá de luminatu, cá lumin'a sórelui, cá calea cea mai sigura, pre care pasindu unu poporu, séu natiune-si pote procurá cerintie tempului amesurat'a, si poftit'a educatiune, séu cultura, si deodata acést'a dupa imperativ'a urgintia a epocei, in care traiesc , mai cu dorit'u efepetu si-o pote perfectiuná e scól'a; deunde pre temeiulu acestui adeveru nedisputaveru, deórece educatiunea, si institutiunea poporului crestinescu atatu prin positivele mandate ale mantuitorului nostru Isusu Christosu catu si prin celea ale regimului politicu e incredintiata ministeriului sacru erachicu, si prin urmare si inspectiunea preste scóle cu deosebire preste cele elementari, care-su panteonulu educatiunei si institutiunei poporului e lasata in man'a acestui ministeriu sacru, si concrediuta portarei lui de grige, marturisimu, ea dintre töte agendele, ce ministeriulu sacru are dupa inalt'a sa chiamare a le esecutá in folosulu poporului pastorirei lui de susu concrediutu e ceea mai din antaia, si mai imperativa alui datoria de a-si pune töta silinti'a intru redicarea scóleloru elementari prin comune, si din respoteri a inteti regulat'a acelor'asi frecuantare;

pentru aceea dara noi dupa inalt'a nóstra misiune a vendu de pururea la anema fericirea patriei. a natiunei, si cu deosebire a credinciosiloru nostri fii sufletesci, carii-su incredintiati portarei nóstre de grigia, si aceea inca prebine sciendu ca acea numai prin educatiunea, si institutiunea tenerimei celei de buna sperantia prinscoli se pote cu töta siguritatea procurá, precum to-tudéun'a din incepitulu pastoriei nóstre töta grigi'a, si töta ostenel'a ni-amu intors'o spre a infientiá scoli privito comunele din archi-diecesa dandu ordinatiuni in privinti'a acést'a catra cleru, si catra totu poporulu pastoriei nóstre concrediutu, asiá si cu acést'a ocasinne de orece amu intielesu, ca acele-ale nóstre ordinatiuni pre multe locuri de catra mai multi functiunari de ai basericiei pre pucinu s'au latu si dusu intru deplinire cu aceea esactitate ce o poftesce inaintarea prosperarei si fericirei patriei si a natiunei, de nou la totu clerulu si poporulu nostru credinciosu recapitulandu-i datale inprivinti'a inaintarei causei scolastice ordinatluni ale acestui ordinariatu metropolitanu prin acestea ordine oficiose, aflam netrecutu de lipsa, a dá pentru fiescare clase de poporu dein archi-diecesa cu privire la agendele in giurulu causei scolastice urmatoriulu:

Normativu

I. Pentru comun'a besericésca

- Fiacare comun'a besericésca unde inca nu se afla radicata scóla propria strinsu se indatoresce, cá interminu de unu anu dela primirea acestoru ordine se-si redice casa de scóla propria, locuintia la docentele comunalu, si edificiuri de economia pre sem'a acestuia baremu celea mai de lipsa; cas'a de scóla a o instruá cu scaune, mésa, tabla de scrisu, si alte unelte , asemenea si locuinti'a docentelui cu mobili'i, celu pucinu cu celea de prim'a necesitate, éra töte susscristele edificiuri, si incapere ale conservá in stare buna, si decenta din visteri'a, si pre spesele comunei scolastice, séu besericesci.
- Totu deodata se indatoresce comun'a besericésca a se ingrigi despre onest'a subsistintia a docentelui communalu garantandu-i acurat'a respundere a competitiei-i anuale prin unu instrumentu de obligatiune a-justatul dupa töte formalitatile recerute de lege; éra pre docentele odată alesu si intarit u dela locurile mai inalte cu decretu pana candu-si va implementi oficiul seu cu acurat'a receruta, fora judecata formală nice intr'una intemplarei va fi comunei iertatu a-lu depune séu stramutá din oficiu.

c) Decumva care-va comuna besericésca fiendu si mai populósa si in stare materiala mai buna nu ar' voí de buna voia a face destulu celor ordinat sub a) aceea pre calea oficiului archi-diaconalu respectivu va fi de a se astringe la implinirea datoriei sale, de va fi de lipsa, si cu intrevenirea jurisdictiunei politice.

d) Dara decumva care-va comuna besericésca, va fi atatu de seraca, catu din lips'a medilóceloru se nu fia in stare a face destulu celor ordinat sub a) aceea va fi de a se afiliá cu scól'a la comun'a besericésca ceca mai de aprópe, inse si acésta va fi datoria dupa potere a sucurge la intretienerea docentelui respectivu.

II. Pentru parochii locali, cá directori de scóla.

a) Fiacare parochu locale, caruia e concrediuta pasto-rirea, conducerea si luminarea poporului dupa natur'a si ordinea misiunei sale e strinsu oblegatu sub grea respundere inaintea lui d-dieu, a prepusilor sei, a patriei, si a natiuniei, cá pre poporulu din comun'a sa besericésca cu tóta ocasiunea, precum in beserica asiá si inafora se-lu lumineze, si se-lu condua la acurat'a implenire a datoriei sale catra scóla, prin urmare

b) Decumva pana la tempulu primirei acestoru ordine oficiose nu se afla in comun'a-i besericésca scóla pro-pria redicata, precum nice locuint'a pentru docente, dean'a in ceea mai de aprópe domineca, séu serba-tore normala prin curatorii besericsei va avé de a-si aduná intr'unu locu totu poporulu, si din cuventu in cuventu cetindu-i dispusatiunile aceste ale nóstre, si la intielesu esplicandui-le cu scopu cá se pricépa, precumca aceleia-su date singuru in folosulu lui celu intielectualu, si spiritualu, va se-lu indatorésca in nú-melete nostru, cá in terminulu sub a). Nru I. pre-tiptu se-si redice scóla, locuintia pentru docente, si celealte dupa cumu se afla acolo precrise; éra in casu de morositate, séu renitentia pre calea oficiului archi-diaconalu dupa cumu s'a prescrisu Nru. I. punctu c) va avé de a cere asistintia dela jurisdic-tunea politica concernente spre a o induplecá pre comuna la acurat'a implenire a celoru ordinat.

c) Parochulu cu ocasiunea alegerei docentelui depu-nendu totu interesulu privatu va avé de a conlucrá din tóte poterile, cá se se aléga de docente unu in-dividuu spre acelu oficiu destulu de cualificatu, care pe lunga alte cunoscintie literarie, pedagogice, si

didactice se scie cantarile besericesci din preuna cu tipiculu, din acelu scopu cá pentru mai bun'a lui sub-sistentia se póta si si cantoru si cá din partea comunei scolastice se i-se faca, si dee pelunga contractu plata anuala, catu se póte mai buna cá nu cumva din lips'a debuintióseloru mediöce, spre traiu si imbracaminte potrivite, si cuviencióse statului seu se fia silitu a-si face servitiulu seu cu suspinu, si cá ce e mai dorerosu din acésta causa se nu póta stá cu totu deadinsulu de inveriarea prunciloru, si cá do-centele se fia mai bine ajutatu, parochulu va avé de a slaruí la comuna, ca precum si la alte confesiuni din patria, se fia primitu si de cantoru.

d) Cursulu inveriamentului pre temeiu ordinatiunei fo-stei c. r. locotenintie din 13. Maiu 1857. Nr. 6813 /776 ex 1856 publicate prin cerculariulu ordinariatului no-stru metropolitan din 22. Iuniu 1857 Nru 535 a-vendo de a stá din 2 semestre, pentru scólele dela orasie in 10 luni incepundu dela 1. Noemvrie pana in ultim'a Aug. éra pentru scólele de sate în 9 luni, parochulu cá directoru locale de scóla cu inceputulu semestrului I. de tómna va avé de a estrage din protocolulu botezatiloru pre toti pruncii, ce-su in viézia de ambele secse dela 6 ani pana la alu 12 anu alu etatei eschisivu cu tóta sinceritatea, si pre toti pana la unulu deinpreuna cu pre parentii loru conscriendu-i intr'unu conspectu luatu in dóua esém-plare subscrisa de dinsulu, si de inspectorulu politico-civile din acestea unu exemplariu va avé de a-lu dá in man'a docentelui cá se scie, cati pruncii au de a amblá la scóla, éra altulu a-lu substerne la oficiulu archi-diaconalu, ca cu ooasiunea amblarei protopo-pului pre la esamenele prunciloru prin comunela din tractu-si, din acel'a se védia cării dintre pruncii in-scrisi au amblatu la scóla, si cării nu

e) Parochulu locale, inante de inceputulu cursului seo-lastecu cu una septemana, va avé dupa finitulu cul-tului domnediescu a aduná la olalta totu poporulu din comun'a-i besericésca, si in audiulu toturoru a ceti numele prunciloru datori a amblá la scóla din-preuna cu numele parentiloru loru consegnati in conspectulu de sub Nru II. puneto d) si spunendu-le diu'a inceperei cursului de inveriatura va avé cu tóta poterea cuventului a-i indatorá pre parentii prunciloru, cá pre diu'a, si ór'a prefisita se-si tramita la scóla facundu-i totu de un'a data atenti despre re-spunderea cea grea inaintea lui domnedieu, inantea mai mariloru sei, si inaintea préamatei nóstre natiuni.

- f) Totu parochulu locale va avé de a invigilá cu tota acurati'a, că toti prunci, carii cadu in etate dela 6 ani pana la 12 eschisivu se amble regulatu la scóla, aseminea si fetiorasii cei esiti din scól'a ordinaria pana la anulu 15 alu etatei loru se crercreze scól'a de repetiune, aci intielegunduse si invetieci de meseria pana la imprimirea ucenicieei; la aretarea docentului in privint'a absentiloru, despre care acest'a de döue ori in septemana va avé de a reportá parochului, acést'a va avé de a cercá caus'a ebsentarei, cu care ocaziune de va aflá, ca careva pruncu fora cuviósa causa, si foră scirea parentiloru sei a absen-tatul - va admonea parentiesce, éra candu dupa repetite admonitioni totu ar' mai remané si absentá dela scóla, parochului sta in potere, ba e si datoriu in cointielegere cu inspectulu politico - civile se dispuna spre a se pedepsí si cu midilóce mai aspre amesuretu gresilei dnpa tenórea §-lui 14 séu 25 alu gratiósei ordinatiuni locutentiali suscrite din 13 Maiu 1857; éra decumva parentii se voru aflá a se fi lenevitu se-si dee prunci sei la scóla, va avé parochulu aspru a-i certá éra in casu de morositate séu renitentia si cu intrevenirea jurisdictiunei politice dupa prescrisele § loru 36, 37 si 38 totu a aceleias' ordinatiuni locutentiali a le starui meritata pedépsa dictata prin §-ii 33, 34, si 35 dupa mărimea, si repetirea casului de absentare.
- g) Parochulu va avé totu mereu a cercetá scól'a fiendu cu privighiare asapr'a docentelui, cum acest'a-si pórta, si duce oficiulu? precarele, de-lu-va aflá a fi negliginte intru ducerea oficiului seu, séu alte scaderi, si gresiele va observá in densulu, va avé de a-lu certá dupa tenórea instructiunei date din partea inaltului regimur pentru preutii catholici in 1858 impartite de catra Prdinariatalu metropolitanu pre la toti preotii din Archi-Diecesa.
- h) Parochulu in tota sambat'a in óre otarite va debui se tienă prelectiuni la prunci in scóla din relegiune espli-candule inchieturile credintiei; si invetiandu-i pe prunci modulu santeloru taine a marturisirei, va avé d'a ingrigí că cei trecuti preste siepte ani in tota cele patru posturi se se impartasiesca cu acestea s. taine, totu deuna-data va fi cu luare amente, cum docentele si -implinesce datori'a de a tiené in Dominesci in órele de repetitiunile poftite la prunci esiti din scól'a ordinaria.
- i) Tote scaderile, ce le va observá in privint'a causei scolastice va avé parochulu a-le redicá dela medilocu ce de nu va poté de sine face va avé despre acelea a face relatiune la oficiulu archi-diaconulu, si spre emendarea acelor'a a-i cere sucursulu.
- k) Parochulu in finea fia-carui semestru va avé de a presentá la oficiulu archi-diaconulu unu conspectu sumariu despre toti prunci, cari au amblatu la scóla asemenea si despre cei ce au lenevitu scól'a, inse-mandu in rubrici numerulu absentiloru de cata ori si cu ce feliu de pedépsa séu pedepsitu — clasificatiunea despre progresulu facutu intru invetiatura, si din ce studii? mai in urma si despre portarea docentului.
- l) Paroculu totu deodata va avé deimpreuna cu inspec-torulu scolasticu civile de a duce si ratiunile venitulu scolasticu, si acelea cu finea anului scolasticu sub-scrise de sine, si de inspectorulu scolasticu civile, si de curatorii besericsei va avé de a-le substerne la oficiulu archi - diaconulu deunde revediute cu tota exactitatea voru fi de a se substerne in döue exemplare la ordinariatalu metropolitanu, dintre care unulu se va tramite indreptu la comun'a scolastica, éra unulu se va pastra in archivulu ordinariatului metrop-
- m) Tote ordinatiunile, tote afacerile, si tote agendele cu privire la inaintarea causei scolastice va avé paroculu, candu-va cere lips'a a le esecutá prin cura-torii besericsei din partea besericësca, éra din partea civile prin inspectorulu politico-civile, dereptu aceea scól'a strinsu fiindu legata de beserică, curatorii acesteia cu strinsu juramentu voru avé de a se obligá, că tote ordinatiunile privitore la inaintarea causei scolastice ori decatra ordinatiunile besericesci, ori de catre jurisdictiunile politice se fia acelea date, cu tota punctuositatea le voru imprimi, intocmai că celea date in causele besericesci, sub pedéps'a in-frangerei juramentului ori abusari i cu oficiulu loru. —
- ### III. Pentru docenti.
- a) Pentru celu ce vodiesce se fia docente de nu a absolvatu cursulu pedagogicu, se poftesce, că baremu scólele normale se le fia absolvatu, si mai inainte de a functiuná că docente se fia censuratu din sciin-tiile metodice, si pedagogice de catra inspectorulu scolasticu dela ordinariatalu metr. séu baremu din obiectele cele a invetiatu in scólele normale precum si din cantarile besericesci, din scopulu indigitatu sub Nr. II puncto c. si si din acelu punctu de vedere că un'a dintre ce le mai de capetenia datori, e si acea, că pre prunci se-i invetie cantarile besericesci netrecutu se poftesce se le scie docentele.

- b) Docentele se fia cu tóta supunerea, si ascultarea catra prepusii sei scolastici, éra cu privire la didactica in tractarea cu invetiaceii, se fia blandu, modestu, éra nici decatu morosu, pre toti invetiaceii sei se-i intimpine cu dragoste, cá prin acésta se-i atraga, si indulcésca catra sine dara nu se-i insraineze dela sine — deunde
- c) Tocma candu, careva dintre invetiacei aru gresi avendu portare rea, densului nu e iertatu a-lu pedepsí decatu a-lu aretá la directorulu locale, séu la inspectorulu politico-civile.
- d) In privint'a crdinelui care e de a se tiené in scóla si a progresului in invetiatura docentele va avé de a se intocmí dupa prescrisulu § loru 26, 27, si 28 din ordinatiunea locotenentiei c. r. din 1857 de multe ori pomenita.
- e) Docentele va avé de a merge in tóte dominicele, si serbatorile normale in fruntea invetiaceilor sei la sant'a beserica in ordine bunu, si acolo cu dinsii a cantá.

IV. Pentru protopopi, cá inspectori de scóle districtuali.

- a) Protopopulu strinsa datoria va avé de a invighilá, si de a-si cercá din deregatoria, ca óre comunele besericesci, precum si parochii locali implinitusiau, si intru adeveru implirescu-si datoríile agendelor sale, prescrise pentru fia-care clasa de functiunari scolastici in punctele mai susu scrise, si de va observá séu de o parte, séu de alt'a ceva lipsa, scadere, séu gresiele va avé in momentulu acel'a de a-si pune tóta silint'a spre a suplini lips'a, emendá scaderea séu gresíela, si spre a sterpi reulu indatasu intru inceputulu séu, si in casu, candu pre calea oficilui séu acésta a face nu i-ar' succede, atunci va avé de a recurge pentru asistentia la iurisdictiunea politica si decumva nici pre acésta cale s'ar' poté ajunge scopulu, va avé de a relatiuná la ordinariatulu metropolitan spre a se poté face de aci cuvintiosi pasi spre indireptarea celoru de indreptetu. —

- b) Protopopulu in fiinea fiesce-carui semestru scolasticu va avé de a substerne la ordinariatulu metropolitan conspecturile speciali din fia-care comuna din tractu-i subscrise de parochii locali, si de inspectorii civili, in carii voru se se cuprinda incrsisi toti princi-datori a amblá la scól'a — numele celoru ce au amblatu, progresulu acestor'a intru invetiatura -- din

- ce studii, séu obiecte? — mai incolo numele celoru ce au lenevitu scól'a, feliulu, si numerulu pedepsirei loru, si de séu pedepsitu in bani, sum'a acestor'a; pelanga acestea conspecte speciali va avé protopopulu de a face si a substerne si unu conspectu generalu — asemenea si ratiunile despre venitulu scolasticu de dinsulu revediutu mai antaiu cu tóta esactitatea,
- c) Protopopulu in totu anulu va avé de a visitá scólele din tractu-si, a si de facia la darea esamnelor si cu acésta ocasiunea pre poporu in fia-care comuna a lu invetiá si cu tóta poterea cuventului al u animá se imbraciosieze cu caldura căs'a scolastica.
- d) In totu anulu va avé protopopulu de a face relatiune cu tóta sinceritatea la ordinariatulu metropolitanu despre starea scóleloru din protopopiatulu seu, si decumva in ore-care-va comun'a inca nu s'ar' fi redicatu scól'a propria, are de a face cunoscuta aci la ordinariatulu causa de ce pana aci nu s'a redicatu? precum si cu date autentice a dovedi, ca ce pasi au facutu spre a se redicá scól'a, si care-su impedecarile?
- e) Asemenea protopopulu va avé de a relatiuná la ordinariatulu metropolitanu si despre portarea parochiloru tractuali facia cu agendele loru ingiurulu causei scolastice, cá ordinariatulu se-i aiba cunoscuti pre cei zelosi asemenea, cá si pre celi neglijinti in acésta privintia pentru cá de aci la templu seu se se pótá face poftit'a indebuintiare spre a li se luá in consideratiune si resplata faptele loru dupa cumu de acea se voru meritá.
- f) Cu unu cuventu protopopulu va avé de a staruí, si conlucrá cá tóte ordinatiunile acestui ordinariatulu pana aci date, si mai cu deosebire ceea din 22. Iuniu 1857 Nru 535 data in urm'a gratiosei ordinatiuni a c. r. locotenintie din 13. Mai 1857 susu indigitata, precum cea din 13/1. Maiu 1859 Nru 380, asemenea si acésta de sub datulu de astadi, si alte ce se voru dá de catra acestu ordinariatulu spre folosulu binelui comunu intru inaintarea causei scolastece națiunali.
- g) Care protopopu in privint'a causei scolastice se va aretá cu nepasare, neglinte séu neimprimindu celea ordinate, antaiu se va admonea din partea ordinariatului, a dóu'a óra i-se va subtrage de diumetate salariulu pre sém'a fundului pentru ajutorarea tenerilor seraci pre la scóle — éra mai in urma, decumva si mai incolo se va aretá neactivu in pri-

vint'a inaintarei causei scolastice se va depune din oficiul de protopopu, si in locu-i se va substitua altul dovedit de activu, si zelosu, seu dintre prenutii din tractu, seu dintre altii judecati de catra ordinariatulu metropolitanu de apti spre a duce, si portá cu folosu pentru publicu acelu oficiu.

Noi cu tóta luarea aimente vomu urmari tóte lucrările fia-carei clase de poporu si de funcțiunari bisericesci, si scolastici din archi-diecesa facutu in giurul causei scolastice, si cea mai mica scadere, neglijintia, séu nelucrare observata in acésta privintia vomu d spune spre a se pedepsi cu tóta asprimea; totu de-un'a data noi din partea acestui ordinariatu sub datulu de astadi amu datu ordine catra inspectořulu archi-diecesei denumitu de catra sacratissima sa C. R. si apostolica maiestate, ca si pana candu se va implécatu mai curundu postolu de consiliariu scolastecu, care maiestatea sa preinaltiatulu nostru imperatu s'a induratu acumu de curundu pentru noi g. catholicii, pregratióse a-lu intemeiá, si acel'a inca din parte-si va luá grigi'a asupr'a scóleloru nóstre, in folosulu inaintarei causei scolastice cu tóta acurat'i se invigileze asupra lucrariloru fia-carui functiunari scolastecu, si

acelea se le tinea in evidenta avendu din tempu in tempu de a ne relatiună despre implinirea, său neimplinirea celoru susordinate in privinta inaintării causei scolare; totu pre acăsta cale vomu face necesariele dispusetiuni pentru edarea la tipariu a cartiloru pre sem'a scărileloru elementari in cuaitatea, si catim ea, ce se va află a fi de lipsa, de altumentrele cu privire la tiparirea acestoru carti, din punctu de vedere de a aduce o uniformitate in invetiamantu prin scările elementari romane ne vomu pune in cointielegere si cu ordinariatele episcopesci sufragane.

Dreptu aceea fratii nostri protopopi, catu voru primí acestu cerculariu, déun'a voru avé de a conchiamá si a aduná la olalta pre toti preutii, pre curatorii primari, pre inspectorii civili de scóle, si pré docentii fungenti si acelor'a acestu cerculariu a li -lu ceti, esplicá la intielesu, si strinsu a-i indatorá spre acurat'a implinire a celor mai susu ordinate pentru densii de ese-cutatu in folosulu culturei poporului.
Intr-altele parentiesce romanești.

Alu fratrei Tale adictu
Metropolitulu Aleșandru.
Blasius din 25 /13. Novembre 1862.

Anunțiu de prenumerație la „AMICULU SCÓLEI“

pe anulu IV. 1863.

S'apropia tempulu in care se implinește trei ani de cand apare acestu diaru scolasticu, și cu ajutorulu cerului va incepe alu patrulea anu alu vietii sale. Elu crede, ca in grelele impregiurari in cari s'a aflatu din incepelu, a luptat o lupta onorifica, a nutritu si a esprimat sentimentele cele mai vii de intielegere, unire si adeverata fratieta, s'a silitu din tóte poterile se multiemésca pe o. publicu, s'a silitu se corespunda, pecatu e posibilu, inaltului scopu, ce si-l'a prefisptu, si care-lu are si trebuie se-lu aiba unu diaru destinat a instruá, a respondi cultur'a, lumin'a si scientiele ce forméza anem'a si facu pe omu.

Inaintarea invetiamantului, cultur'a si educatiunea poporului suntu astadi cestiunea prima la tota poporale venite la cusuinctila de sene. Chiar' si poporale care se afla pe unu gradu inaltu de cultura si invetiamant, astadi au inceputu cu o energia si mai mare a lumina si-a educat mas'a poporului. Barbatii cei mai ilustri se lupta si se sbuciuma pentru acest'a. Catu n'avemu noi d'a face pentru poporulu nostru, si deca nu vomu incepe, nu vomu lucra din tota anem'a, din totu cugetulu si din totu susfletulu, candu vomu ajunge la unu rezultatu ore-care favoritoru?

Cestiunea invezetiamentului, culturii si educatiunii poporului e grava, si tempulu cere imperiosu resolvarea ei. La acést'a inse se ceru se colucre bracia mai multe si dibace. Noi suntemu in placut'a pusetiune a anuntia ca personalulu redactiunei acestei foi a crescutu prin mai multi colucuratori, barbati de capacitate deoblegati a lucrá continuu, acaroru pretiuite nume le vom face cunoscute onor. publicu cu alta ocasiune , si ca prin urmare gréu'a nostra opera inceputa se va continua in 1863 cu poteri noue; totu odata incunoscintiamu ca editur'a lóiei este in pusetiune a dá pe viitoru onorare cuvenite la toti carii voru concurge cu lucrari mai insemnate : sunt dreptu aceea invitati si rogali toti inteligintii nostri de acésta specialitate a ne dá concursulu DDloru si aceia carii voiescu a intrá in numerulu colaborantilor ordinari a se pune in intielegere cu redactinea in timpulu celu mai scurtu.

Invitam⁹ deci la prenumerațiune pe anul 1863 și speram⁹ o sprin⁹ire caldurósa.

Foi'a nostra pe anul 1863 va es'i totu in acel'asi modu si formatu ca pan' acumu, si cu acel'asi pretiu, adeca pentru cei din afora: Pe unu anu intregu 4 fi.; pe o diumetate de anu 2 fi. 25 cr.; pe unu patraru de anu 1 fi. 25 cr.

Era pentru Sibiu pe anu 3 fi. 40 cr.; pe $\frac{1}{2}$ anu 1 fl. 95 cr., si pe $\frac{1}{4}$ anu 1 fl. 10 cr.

Pentru tieri straine pe anu 30 piastri, pe $\frac{1}{2}$ 16 piastri. Abonamentul se poate face in Romania la Socet et Comp., librerie in Bucuresci.

Rogam pe doritori a se grabi cu prenumeratiunea că se ne potem orienta cu tiparirea exemplarelor.

Sibiu, Decembre 1862.

Redactiunea.